

Zadeva C-533/20

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

21. oktober 2020

Predložitveno sodišče:

Kúria (Madžarska)

Datum predložitvene odločbe:

20. oktober 2020

Tožeča stranka in nasprotna stranka v postopku z revizijo:

Upfield Hungary Kft.

Tožena stranka in pritožnik v postopku z revizijo:

Somogy Megyei Kormányhivatal

Sklep

Kúria (vrhovno sodišče, Madžarska)

v vlogi revizijskega sodišča

[...] (ni prevedeno)

Tožeča stranka: Upfield Hungary Kft. ([...] (ni prevedeno) Budimpešta, Madžarska [...] (ni prevedeno))

[...] (ni prevedeno)

Tožena stranka: Somogy Megyei Kormányhivatal (vladni urad za Šomodsko županijo, Madžarska) ([...] (ni prevedeno) Kaposvár, Madžarska [...] (ni prevedeno))

[...] (ni prevedeno)

Predmet spora: postopek v upravnem sporu s področja varstva potrošnikov

Vlagatelj revizije: tožena stranka

[...] (ni prevedeno) [postopkovne določbe nacionalnega prava]

Izrek

Kúria (vrhovno sodišče) [...] (ni prevedeno) sproži postopek predhodnega odločanja pred Sodiščem Evropske unije in mu postavi to vprašanje:

Ali je treba določbe Uredbe (EU) št. 1169/2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004, konkretno njen člen 18(2) razlagati v smislu, da je treba v primeru dodajanja vitaminov živilom pri označevanju sestavin živila poleg imena vitaminov navesti tudi njihovo označbo v skladu s kemijskimi oblikami vitaminov, ki jih je dovoljeno dodajati živilom?

[...] (ni prevedeno) [postopkovne določbe nacionalnega prava]

Obrazložitev

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka se ukvarja z dejavnostmi, povezanimi s trženjem margarin, v sklopu česar je kot prva na madžarskem trgu dala na trg proizvod, imenovan „Flóra ProActiv, margarina s 35 % maščobe in dodanimi rastlinskimi steroli“ (v nadaljevanju: proizvod). Med sestavine proizvoda je tožeča stranka vključila navedbo „vitamini (A, D)“, da bi označila, da proizvod vsebuje dodana vitamina A in D.
- 2 Toženi upravni organ je ugotovil, da tožeča stranka pri navajanju sestavin v zvezi z označevanjem proizvoda ni spoštovala določb Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004, ker bi morala v primeru vitaminov – ob hkratnem upoštevanju določb Uredbe (ES) št. 1925/2006 o dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom –v seznamu sestavin navesti imena uporabljenih kemijskih oblik. Zato je z odločbo o opominu tožeči stranki naložil, naj takoj preneha s kršitvijo.

- 3 Prvostopenjsko sodišče, ki je obravnavalo tožbo tožeče stranke v upravnem sporu, je razveljavilo odločbo tožene stranke z retroaktivnim učinkom od njene vročitve, ker je ugotovilo, da Uredba št. 1169/2011 ne opredeljuje pojma „značilno ime“, niti ne vsebuje drugih določb s tem v zvezi, in da člen 7 Uredbe št. 1925/2006 sicer določa pravila na področju označevanja, predstavljanja in oglaševanja, vendar prav tako ne ureja poimenovanja sestavin. Glede na to, da kemijske oblike, našteje v Prilogi II k Uredbi št. 1925/2006 [pod ustreznimi postavkami], vse predstavljajo vitamin A ali vitamin D, in da pojem „značilno ime“ ni opredeljen niti v Uredbi št. 1169/2011, niti v katerem koli drugem predpisu, je navedeno sodišče ugotovilo, da ne obstaja nobena določba, ki bi preprečevala navajanje imen vitamin A ali vitamin D med sestavinami proizvoda.
- 4 Prvostopenjsko sodišče se je sklicevalo tudi na Uredbo (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih, v prilogi katere so povzete prehranske trditve in pogoji, ki veljajo zanje. Vse dokler se spoštujejo količinske zahteve je po mnenju omenjenega sodišča navedba, da proizvod vsebuje vitamin A ali vitamin D, enakovredna in ima enak pomen kot poimenovanje virov vitamina A ali vitamina D. Dodalo je še, da je navedba nedvoumna in splošno razumljiva le, če distributer vitaminov med sestavinami ne označi s kemijskimi oblikami vitaminov, temveč z uporabo imen, ki se uporabljajo v vsakdanjem življenju, v tem primeru vitamin A in vitamin D, kar je hkrati razlaga, ki je najbolj prijazna potrošniku.
- 5 Toženi upravni organ je zoper izdano sodbo pri Kúria (vrhovno sodišče) vložil revizijo, v kateri zatrjuje, da mora biti vsaka snov, in tako tudi vsaka sestavina določene sestavljene sestavine v smislu člena 2(2)(f) in (h) Uredbe št. 1169/2011 navedena na embalaži, in da je treba, ker so v Uredbi št. 1925/2006 imena teh snovi izrecno navedena, ta šteti za „značilno ime“. Prav tako navaja, da Uredba št. 1924/2006 v obravnavanem primeru ni upoštevana, saj trditve, ki so navedene v njej, dopuščajo obveščanje potrošnika o vsebnosti vitaminov v proizvodu, vendar to ne sme vplivati na učinek zavezujočih predpisov v zvezi s sestavo. Nazadnje še navaja, da so kemijske oblike, uporabljene v sestavini, pomembne za upravni organ zaradi metodoloških in tehnoloških meritev za potrebe analitičnega pregleda živil.
- 6 Tožena stranka v reviziji navaja, da sodna praksa na tem področju ni enotna, in prilaga sodbo drugega sodišča, ki je na podlagi istih predpisov sprejelo drugačno odločitev od odločitve v sodbi, ki se s pritožbo izpodbija pri predložitvenem sodišču v tej zadevi.
- 7 Tožeča stranka v odgovoru na revizijo predlaga potrditev izdane sodbe, pri čemer poudarja, da navedba sestave ali kemijskega poimenovanja vitamina ali minerala ne bi prispevala k lažjemu razumevanju s strani potrošnikov, in da je po njenem mnenju običajna praksa na trgu označevati vitamin, in ne njegovo kemijsko obliko. Tožeča stranka prav tako navaja, da upravna praksa na tem področju na Madžarskem ni enotna.

- 8 Predložitveno sodišče v zvezi z dejanskim stanjem poudarja, da je po uradni poti izvedelo, da se na embalaži živil, ki so dana na trg, praviloma navaja le ime vitaminov (na primer vitamin C), da pa se v določenih primerih med sestavinami navajajo kemijske oblike, ki sestavljajo vitamine. Poleg tega je treba poudariti, da v zvezi z navedbo vitaminov kot sestavin živil sodna praksa Kúria (vrhovno sodišče) ne obstaja in da sodna praksa nižjih sodišč ni enotna.

Vprašanje za predhodno odločanje

- 9 Kúria (vrhovno sodišče) meni, da je treba v tem sporu odgovoriti na vprašanje, kaj je treba v zvezi z vitamini razumeti kot njihovo „značilno ime“ za namene uporabe člena 18(2) Uredbe št. 1169/2011, zaradi česar je potrebna razlaga te uredbe.
- 10 V skladu s členom 10(1) az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény (zakon št. XLVI iz leta 2008 o živilski verigi in njenem uradnem nadzoru) se lahko živila tržijo samo, če njihovo označevanje vsebuje – v madžarskem jeziku in splošno razumljivo, nedvoumno in dobro čitljivo–informacije, določene v predpisih, sprejetih za izvrševanja tega zakona, in pravnih aktih Evropske unije, ki imajo neposreden učinek, skladne z določbami te ureditve.
- 11 Člen 18(1) Uredbe št. 1169/2011 določa, da seznam sestavin vključuje vse sestavine živila. Izraz sestavina v členu 2(2)(f) pomeni vsako snov ali proizvod, vključno z aromami, aditivi za živila in encimi za živila, ter vsako sestavino v sestavljenih sestavinah, ki se uporabljajo v proizvodnji ali pri pripravi živila in so še vedno prisotni v končnem proizvodu, tudi če so v spremenjeni obliki; ostanki se ne štejejo za „sestavine“. V skladu s točko (h) sestavljena sestavina pomeni sestavino, ki je sama proizvod več kot ene sestavine.
- 12 Na podlagi člena 18(2) Uredbe št. 1169/2011 se sestavine označijo z značilnim imenom, in sicer, kjer je primerno, v skladu s pravili iz člena 17 in Priloge VI.
- 13 Uredba št. 1925/2006 v Prilogi I določa vitamine in minerale, ki se lahko dodajajo živilom, v Prilogi II pa kemijske oblike vitaminov in mineralov, ki jih je dovoljeno dodajati živilom.
- 14 Kúria (vrhovno sodišče) ugotavlja, da je v skladu s členom 7(3) Uredbe št. 1925/2006 označevanje hranilne vrednosti izdelkov, ki so jim bili dodani vitamini in minerali, in ki jih zajema ta uredba, obvezno. Podatki, ki jih mora vsebovati, zajemajo podatke iz člena 4(1), skupina 2, Direktive 90/496/EGS in skupne količine vsebovanih vitaminov in mineralov, kadar so dodani živilom. V skladu s členom 7(5) se ta člen uporablja brez poseganja v druge določbe živilske zakonodaje, ki se uporabljajo za določene kategorije živil. Člen 1(4) Direktive 90/496 se sklicuje na vitamine, ko opredeljuje „označevanje hranilne vrednosti živil“, člen 6 in Priloga k tej direktivi pa izrecno določata, da se navedejo vitamini, ne pa njihova kemijska oblika.

- 15 Pojem „značilno ime“ ni opredeljen s predpisi.
- 16 Glede na navedeno predložitveno sodišče meni, da ni jasno, kaj je treba v zvezi z uporabo člena 18(2) Uredbe št. 1169/2011 v primeru vitaminov šteti za njihovo „značilno ime“. To težavo pri razlagi potrjujejo neenotne prakse distributerjev, upravnih organov in sodišč.
- 17 V skladu s členom 267, prvi odstavek (b), Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljevanju: PDEU) je Sodišče Evropske unije pristojno za odločanje o vprašanjih glede razlage aktov institucij Unije.
- 18 Kadar je takšno vprašanje postavljeno v postopku, ki teče pred sodiščem države članice, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, in če to sodišče meni, da je treba glede vprašanja sprejeti odločitev, ki mu bo omogočila izreči sodbo, je v skladu s členom 267, tretji odstavek, PDEU to sodišče dolžno predložiti zadevo Sodišču. Ker madžarsko pravo ne določa nobenega pravnega sredstva zoper odločbo Kúria (vrhovno sodišče), mora to v obravnavanem primeru sprožiti postopek predhodnega odločanja, ki se nanaša na razlago prava Unije (sodba Consiglio Nazionale dei Geologi in Autorità garante della concorrenza e del mercato, C-136/12, EU:C:2013:489, točka 25).
- 19 Predložitveno sodišče v zvezi s svojo obveznostjo predložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe pojasnjuje, da glede na zgoraj navedene nasprotujoče si prakse meni, da je treba preprečiti tveganje napačne razlage prava Unije (sodba Ferreira da Silva e Brito in drugi/Estado português, C-160/14, EU:C:2015:565, točke od 41 do 45).

Zaključek

[...] (ni prevedeno) [postopkovne določbe nacionalnega prava]

Budimpešta, 20. oktober 2020

[...] (ni prevedeno) [podpisi]